บทที่ 5

การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยตามชั้นอาชีพ

ในบทนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่า พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลในแต่ละชั้นอาชีพมีความถี่ของการปนภาษามากน้อยแตกต่างกันอย่างไร บุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่สูงกว่าจะมีความถี่ของการปนภาษามากกว่าบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่าหรือไม่ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า บุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่สูงกว่ามีพฤติกรรมการปนภาษามากกว่าบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า ผู้วิจัยได้นำคะแนนความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียง และการใช้คำมารวมกันเป็นความถี่ของการปนภาษา และนำเสนอในแต่ละชั้นอาชีพซึ่งมีทั้งหมด 4 ระดับชั้นอาชีพ เรียงตามลำดับจากสูงสุดไปหาต่ำสุดดังนี้

1 ชั้นอาชีพการจัดการ (professional and managerial)

2 ชั้นอาชีพหัวหน้างาน (supervisory)

3 ชั้นอาชีพพนักงานที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ (skilled)

4 ชั้นอาชีพพนักงานที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียว (semi-skilled)

ในการนำเสนอพฤติกรรมการปนภาษาของทั้ง 4 ระดับชั้นอาชีพ ผู้วิจัยจะแสดงค่าความถี่ของการปนภาษา และค่าความยาวของข้อความ (พยางค์) ที่เป็นจริงและอัตราส่วนร้อยละที่บุคคลในแต่ละชั้นอาชีพได้ให้สัมภาษณ์ ต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในแต่ละชั้นอาชีพเริ่มจากชั้นอาชีพการจัดการ ตามด้วยชั้นอาชีพหัวหน้างาน ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ และชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียวตามลำดับดังนี้

5.1 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพการจัดการ

บุคคลที่อยู่ในระดับชั้นอาชีพนี้เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งผู้จัดการ หรือรองผู้จัดการฝ่ายต่างๆ เช่น ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล (human resources manager) ผู้จัดการห้องอาหาร

(restaurant manager) ผู้จัดการศูนย์สุขภาพ (fitness center manager) ผู้จัดการฝ่ายสถานที่รับแขก (lobby manager) เป็นต้น คำ และวลีภาษาอังกฤษที่บุคคลชั้นอาชีพการจัดการนำมาปนมีดังนี้

lobby manager , manager, ok, front office, office, supervisor , deal, standard, uniform, program, executive secretary, project, no name , lift , save, present , field, bonus , shopping , relax , join , inter , train, trainee , training manager , event, plan , fitness , restaurant , restaurant manager, F and B , food and beverage , F and B manager , dining room , captain, casual, waiter , promote , promotion, offer, club , executive club , firm , organize , grade , restaurant and bar manager, July, resident manager , general manager , director , assistant manager personal , GM. , RM. , aim , take care , complain , check , week, wine , cigar, basic , style , group , room service , coffee shop , football, order, menu , guest , paper work , store , ship store , print shop , brochure, packet, steward , assistant , chief , family, chain , personal , hotel manager , top ten , VIP , TV, VAT , control , magazine , break , computer , schedule , routine , develop , happy , support , entertain , pub , get , on top of the game

ตัวอย่างการให้สัมภาษณ์ที่มีการปนภาษาของบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพการจัดการ เช่น

ผู้สัมภาษณ์ : พี่ชื่ออะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อ.....นะคะ ตำแหน่งปัจจุบันก็คือ lobby manager นะคะ

ผู้สัมภาษณ์ : ช่วยเล่าประสบการณ์การทำงานให้ฟังได้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เออ.. ประสบการณ์ เล่าตั้งแต่แรกเลยหรือ ok ประสบการณ์ครั้งแรกคือไม่ได้ทำงานโรงแรมทำงานบริษัทมาก่อน เริ่มครั้งแรกเป็นพนักงานส่วนหน้าเลย front office เริ่มไต่เต้ามาจากเป็นพนักงานธรรมดา ...เป็น supervisor จนมาได้ตำแหน่ง manager

ผู้สัมภาษณ์ : ประมาณกี่ปีคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เออ.. ประมาณ เจ็ดปีค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : พี่พอใจกับงานปัจจุบันมากน้อยแค่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พอใจค่ะ เพราะเป็นตำแหน่งที่ก้าวหน้า มันจะก้าวขึ้นไปได้อีกนะคะ

ผู้สัมภาษณ์ : มาเส้นทางไหนคะถึงมาทำงานตรงนี้ได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เออ.. มาเส้นทางมันก็ไม่เชิงโดยตรง จบบริหารประชาสัมพันธ์รามคำแหงคือไม่ตรงแต่คือใช้ได้ก็ช่วยได้เยอะ เพราะเป็นงานส่วนหน้า คือต้องใช้จิตวิทยาในการ deal กับลูกค้า

ผู้สัมภาษณ์ : ทำงานที่นี่มาตั้งแต่จบเลยหรือเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่ค่ะ.. อยู่มาหลายที่ อยู่ Amari Baulevard นะคะ เอออยู่มีโรงแรงหนึ่งชื่อ The Mansion Kampensky จะเป็นโรงแรมมาจากเครือเยอรมัน คนไทยคงไม่ค่อยรู้จักเป็นโรงแรมเล็กๆ รับเฉพาะนักธุรกิจค่ะ แล้วหลังจากนั้นพี่ไปอยู่ได้หวันสองปี ค่ะ แล้วก็เพิ่งกลับมาค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : จากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำตัวพี่ได้รับผลกระทบอะไรบ้างรึเปล่าค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : โดยตรงไม่ค่อยมีมาก เพราะว่าโรงแรมเงินเดือนจะมีมาตรฐานของเขา เขาจะไม่ลดเงินเดือนพนักงาน นอกจากไม่ลดเงินแล้วเนี่ย งานโรงแรมต้องการคนเยอะ ส่วนมาก ไม่ค่อยปลดพนักงานด้วย คือเราก็จะมี standard ของเรา โรงแรมจะมี uniform มีข้าวสองมื้อ แล้วเงินเดือนก็ไม่ลด ก็คืออยู่ได้ แต่อ้อมก็คือ อาจจะเป็นเหมือนกับน้องเค้าด้วย เราอาจต้องใช้จ่ายประหยัดขึ้น เพราะทุกอย่างแพงขึ้น อย่างเมื่อก่อนเราซื้อสินค้าราคาห้าร้อย แต่ก่อนเราซื้อได้สองชิ้น แต่ตอนนี้เราซื้อได้แค่ชิ้นเดียวตรงนั้นมากกว่า

ผู้สัมภาษณ์ : หลังจากเลิกงานแล้ว พี่มีงานอดิเรกอะไรทำรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หลัก ๆ คือนอนค่ะ พนักงานตรงนี้จะเหมือนกัน แต่ว่าถ้าว่าง ถ้าวันหยุดพี่จะไม่ออกไปไหนมากกว่า อาจจะไปดูหนังบ้างไปซื้อของบ้าง คือต้องดูจังหวะ ถ้าหลักคือนอนถ้าไม่นอน ก็ดูหนังฟังเพลงบ้างนิดหน่อย...

ตัวอย่างข้างต้นเป็นการให้สัมภาษณ์ที่มีการปนภาษาของบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพการจัดการ และต่อไปนี้เป็นตารางแสดงผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ของบุคคลชั้นอาชีพการจัดการ

ตารางที่ 5.1 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพการจัดการ

ความถี่ของการปนด้านการออกเสียง	89
ความถี่ของการปนด้านการใช้คำ	193
รวมความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย	282
ข้อความทั้งหมดที่ใช้ (พยางค์)	7,292
ความถี่ของการปนการปนภาษาคิดเป็นร้อยละ	3.86

ตารางที่ 5.1 แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ 1 มีความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียงเป็นภาษาอังกฤษ 89 ครั้ง และมีความถี่ของปนภาษาด้านการใช้คำ 193 ครั้งรวมมีความถี่ของการปนภาษา 282 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.86 จากความยาวของข้อความที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 7,292 พยางค์

5.2 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพหัวหน้างาน

บุคคลที่อยู่ในระดับชั้นนี้ เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าแผนกเช่น หัวหน้าแผนกต้อนรับส่วนหน้า (front office supervisor) หัวหน้าแผนกห้องพักและบริการ (room service supervisor) หัวหน้าแผนกรับจองห้องพัก (reservation supervisor) เป็นต้น คำและวลีภาษาอังกฤษที่บุคคลชั้นอาชีพหัวหน้างานนำมาปนมีดังนี้

low season , assistant house keeper, house keeping , maid , manager, inspect , check, check out, check in , recheck , standard , public area , resort , zone , percent , bonus , bar captain , bar boy , door boy , bartender , service charge , promote , team leader , steward , stewarding , F and B, tour , function , TV , dining room , waiter , OK , room service , supervisor , service , front , office , computer , action, bell captain , front office , information , counter, reservation supervisor , FIT , group , foreign individual traveler , operator , reservation , IMF, budget , summer, personal supervisor , pay roll , pay master , field , marketing , technique ,

account , amazing Thailand , reception , tip , direct sale, save , lobby , bell , page boy , fax , massage ,share,

ตัวอย่างการให้สัมภาษณ์ที่มีการปนภาษาของบุคคลในระดับชั้นอาชีพหัวหน้างาน เช่น

ผู้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันทำงานตำแหน่งอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็น reservation supervisor

ผู้สัมภาษณ์ : ดูแลเกี่ยวกับอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ดูแลเกี่ยวกับเรื่องการจองห้องทั้งเป็น FIT และเป็น group FIT ก็คือ foreign individual traveler

ผู้สัมภาษณ์ : ทำงานมานานหรือยังคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ตั้งแต่โรงแรมเปิด ..ก็ประมาณแปดปี

ผู้สัมภาษณ์ : ผ่านงานทางด้านโรงแรมมาก่อนหรือเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่ค่ะพึ่งจบแล้วทำที่นี่เลย

ผู้สัมภาษณ์ : เรียนจบมาทางด้านไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เรียนจบศิลปศาสตร์การโรงแรมมหาลัยรังสิต

ผู้สัมภาษณ์ : พอใจกับงานที่ทำมากน้อยแค่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็พอใจ ....ก็จริงๆแล้วตอนสมัครคือสมัครตำแหน่งนี้ แต่ว่าตอนที่ได้ตอนเริ่มแรกคือได้เป็น operator ก็มันไม่ใช่ตำแหน่งที่เราเลือกตอนสมัครที่เขียนไปในใบสมัคร แต่พออยู่ได้หกเดือนเค้าก็ย้ายมาให้ทำที่ reservation ก็เป็นอะไรที่ถูกใจอยู่แล้ว

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วก็ขยับขึ้นมาเรื่อยๆ จน ...

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เป็น supervisor

ผู้สัมภาษณ์ : จากที่สภาพเศรษฐกิจตกต่ำได้รับผลกระทบบ้างรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้ากับตัวเองก็ต้องประหยัด ก็คือเคยใช้เท่านี้อาจจะลดลง อะไรที่ไม่จำเป็น เช่น เที่ยวมั่ง กินมั่งให้มันน้อยลง แต่ไม่ถึงกับว่าเลิกไม่ถึงกับทำให้ชีวิตไม่มีความสุข

ผู้สัมภาษณ์ : เรื่องงานนี้มีการจองเข้ามาน้อยลงบ้างรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พูดถึงสมัยก่อนตอนที่ยุค IMF ใหม่ ๆเลย ก็มีผลกระทบอย่างมากเหมือนกันคือ เกี่ยวกับเงิน เรื่องค่าห้องพักแขก แขกไม่เดินทางเพราะบริษัทมี budget น้อยลง แขกแทนที่จะมาปีละสามครั้ง ก็อาจจะลดลงเหลือปีละสองครั้งหัวปีท้ายปี

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วตอนนี้เป็นอย่างไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เริ่มดีขึ้น...เริ่มดีขึ้น

ผู้สัมภาษณ์ : หลังจากเลิกงานแล้วพี่มีงานอดิเรกอะไรทำบ้างหรือเปล่าคะ หรือความสนใจอื่นๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวทะเล....ก็แล้วแต่ฤดู ถ้าหนาวเราก็หาโอกาสไปเที่ยวเชียงใหม่ ถ้าอย่าง summer อย่างนี้ก็จะไปทะเล

ผู้สัมภาษณ์ : ชอบไปเที่ยวที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชอบทะเล ....หัวหิน

ผู้สัมภาษณ์ : ดูทีวีหรือดูหนังบ้างรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ทุกวันนี้เลิกงานไปก็ดูอยู่แล้ว

ผู้สัมภาษณ์ : ดูหนังประเภทอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ละครหลังข่าว

ผู้สัมภาษณ์ : ความสนใจพิเศษ อื่นๆ เช่น direct sale

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อาชีพเสริมไม่ทำ ยังไม่ได้คิดที่จะทำอะไรเสริม

ตัวอย่างข้างต้นเป็นการให้สัมภาษณ์ที่มีการปนภาษาของบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพหน้างาน และต่อไปนี้เป็นตารางแสดงผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพหัวหน้างาน

ตารางที่ 5.2 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพหัวหน้างาน

การปนด้านการออกเสียง	42
การปนด้านการใช้คำ	150
รวมความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย	192
ข้อความทั้งหมดที่ใช้ (พยางค์)	5,630
ความถี่ของการปนภาษาคิดเป็นร้อยละ	3.41

ตารางที่ 5.2 แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ 2 มีความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียงเป็นภาษาอังกฤษ 42 ครั้ง และมีความถี่ของปนภาษาด้านการใช้คำ 150 ครั้งรวมมีความถี่ของการปนภาษา 192 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.41 จากความยาวของข้อความ 5,630 พยางค์

5.3 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ

บุคคลที่อยู่ในระดับชั้นนี้เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่ง เช่นพนักงานต้อนรับ (reception) อาคันตุกะสัมพันธ์ (guest relation) พนักงานคิดเงิน (cashier) พนักงานในศูนย์บริการธุรกิจ (business center) เป็นต้น คำภาษาอังกฤษและวลีภาษาอังกฤษที่บุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะนำมาปน มีดังนี้

executive floor guest relation , international student degree program , check in , check out , case by case , cartoon , level , OK , information , plan , senior cashier , senior front , cashier , currency , shopping , pay , vacation , extra , office , passport , number , control , US dollar , confirm , reception , rate , room rate service charge , greeting , serve , looking , hostess , promote , captain, take order , business center , appointment , conference room , VDO conference , facility , hotel management , computer information technology , stamp , internet , hand bill , flight , limousine , jogging , operator , operation , guest suit agent , account , shift , bonus , high season , low season , percent , head butler , VIP , presidential suit , suit , style , take care , aim , business man , tour , hotel , pound , free , apartment , movie

ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ที่มีการปนภาษาของบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ เช่น

ผู้สัมภาษณ์: พี่ชื่ออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์:ชื่อจริงชื่อ.. ..... นามสกุล .....

ผู้สัมภาษณ์: ช่วยเล่าประวัติการทำงานให้ฟังหน่อยได้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: เออ.. เอาหมดรึเปล่า ตั้งแต่เกิด ..

ผู้สัมภาษณ์: ไม่ค่ะ ขั้นสุดท้ายก่อนมาทำงานที่นี้

ผู้ให้สัมภาษณ์: ต่างจังหวัด จบการศึกษาโรงเรียนอาชีวะศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาสุรินทร์ ต่างจังหวัดจบป.วส. แล้วก็มาทำงานครั้งแรกเป็นบริษัทของไทยเยาซันเกี่ยวกับบัญชี แล้วก็ออกจากเยาซันไปอยู่บุญรอด brewery ออกจากบุญรอด brewery มาอยู่ Novotel Lotus แล้วล่าสุดก็คือที่นี่สิบปีแล้วที่ทำงาน

ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนี้ทำงานในตำแหน่งอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เออ..senior front cashier ชื่อทำงาน senior cashier หมายถึง เป็นรุ่นพี่คือผู้ช่วยหัวหน้าอีกทีหนึ่ง..... senior cashier

ผู้สัมภาษณ์ : ดูแลด้านอะไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ด้านการเงิน ด้านการ check out ลูกค้า ด้านการแลกเงินอะไรอย่างเนี่ย ส่วนมากจะเป็นแลกเงินกับ check out มากกว่า คือถ้าให้ information ไม่ใช่จะเป็นอีกตำแหน่งหนึ่ง ...ตรงนี้ถือเป็นการ check out. กับแลกเงิน ส่วน currency ของเงินต่างประเทศก็คือ จะอยู่ส่วนของพวกพี่ ส่วนของ reception เค้าจะ check in อะไรอย่างเนี่ยเป็นให้ information กับลูกค้า

ผู้สัมภาษณ์: จากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำพี่ได้รับผลกระทบบ้างรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ผลกระทบเหรอ ...จริง ๆแล้ว โรงแรมมันก็ไม่ได้โดนเท่าไรนะ ก็โดนบ้างแต่มันไม่ค่อยมาก ธุรกิจโรงแรมมันก็อยู่ได้เพราะลูกค้าต้องมาพักโรงแรมอยู่แล้ว แต่มันก็กระทบก็คือ ok กระทบแต่ว่าไม่มากเท่ากับบริษัทธุรกิจอื่น ๆ ธุรกิจอื่นอาจจะยุบอาจจะอะไร แต่ธุรกิจโรงแรมมันจะไม่ค่อยเท่าไร ก็กระทบบ้างแต่ไม่ถึงขนาดเจ๊งอะไรอย่างเงี่ย ก็คือยังมีลูกค้ามาพัก แต่ว่าไม่ถึงกับได้กำไรเออ ..อยู่ตัว

ผู้สัมภาษณ์: หลังเลิกงานมีงานอดิเรกบ้างรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนมากจะเป็นการพักผ่อนมากกว่า งานอดิเรกคือ ไปเดิน shopping ตามห้างว่างๆ ก็ไปเล่นกีฬาออกกำลังกาย ชอบมากที่สุดคือการนอน ใช่ส่วนมากจะนอนเพราะพวกพี่ทำงานกันไม่เป็นเวลา บางที่เข้าเช้า... เข้าบ่าย ช่วงนี้เข้าเช้า ตอนเย็นเสร็จก็จะไปเล่นกีฬา ไปเดินห้าง ถ้าเข้าบ่ายก็ไม่มีสิทธิ์ อาทิตย์หนึ่งจะหยุดวันหนึ่ง

ผู้สัมภาษณ์: หยุดไม่ตรงกันใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่... แล้วแต่ว่าเราจะเลือกวันไหน ขึ้นอยู่กับตัวเราว่าเออเราจำเป็นจะต้องไปไหนหรือเปล่า คือจริง ๆถ้าเราจะหยุดเราต้อง plan ไว้ก่อน อย่างเดือนนี้ที่เมษาจริง ๆ แล้วเราไปเที่ยวกันเยอะพวกพี่ต้อง plan ไว้ตั้งแต่เดือนที่แล้ว เพราะในแผนกมีกี่คน...ประมาณสิบคนใช่เปล่า ก็คือรอบเช้าประมาณสาม รอบบ่ายสาม รอบดึกก็ประมาณสามเหมือนกัน จะมีตัวแทนเราก็ต้อง plan ว่าคนนี้จะไปช่วงไหนๆ คือจะทำให้คนไม่ขาดไง อย่างพี่ๆจะ plan ไว้พี่หยุดสิบสอง.. สิบสาม....สิบสี่ ส่วนน้องอีกคนหนึ่งก็จะหยุดตั้งแต่แปด... เก้า... สิบ... สิบเอ็ดอะไรอย่างเงี่ย อีกคนก็จะหยุดสิบห้า..สิบหก..สิบเจ็ด..สิบแปด..สิบเก้า ทุกคนจะ plan ไม่เหมือนกัน คือถ้าหยุดพร้อมกันก็ไปไม่ได้ พี่ก็จะนัดเพื่อนว่าเออหยุดช่วงนี้นะ แล้วอีกคนก็จะหยุดช่วงนี้นะจะเป็นอย่างนี้มากกว่า คือเราจะหยุดพร้อมกันทีเดียวไม่ได้

ผู้สัมภาษณ์: แสดงว่าหยุดติดกันหลายวันได้ใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ได้ ...ก็คือวันหยุดเราคือ เขาจะมีสวัสดิการให้ด้าน vacation วันหยุดพักผ่อนประจำปี วันหยุด extra อย่างวันนี้จักรี เพียงแต่เราไม่ได้หยุดวันนี้ คือในส่วน office ก็หยุดใช่ไหม แต่เราสมทบไปวันหลัง อย่างพี่สมมติว่าพี่จะหยุดวันพรุ่งนี้ก็คือวันนี้ใช้พรุ่งนี้แทนไม่มีผลอะไร เราต้อง plan ไว้ก่อน คือจะไม่ให้ผลกระทบต่อแผนก

ตัวอย่างข้างต้นเป็นการให้สัมภาษณ์ที่มีการปนภาษาของบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ และต่อไปนี้เป็นตารางแสดงผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ

การปนด้านการออกเสียง	52
การปนด้านการใช้คำ	142
รวมความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย	194
ข้อความทั้งหมดที่ใช้ (พยางค์)	5,119
ความถี่ของการปนภาษาคิดเป็นร้อยละ	3.78

ตารางที่ 5.3 แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ 3 มีความถี่ของการปนภาษาด้านการออก 52 ครั้ง และมีความถี่ของการปนภาษาด้านการใช้คำ 142 ครั้ง รวมมีความถี่ของการปนภาษา 194 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.7 8 จากความยาวของข้อความ 5,119 พยางค์

5.4 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครั้งเดียว

บุคคลที่อยู่ในระดับชั้นอาชีพนี้เป็นพนักงานที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งเช่น พนักงานขนสัมภาระ (bell boy) พนักงานงานเปิดประตู (door girl) พนักงานทำความสะอาดห้องพัก และบริการ (room service) พนักงานเสิร์ฟอาหาร (waiter ,waitress) คำและวลีภาษาอังกฤษ ที่บุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครั้งเดียวนำมาปนมีดังนี้

door girl , counter , dictionary , waitress coffee shop , serve, tip , service charge , bonus , accept , cancel , bell, bell boy , bell attendant , room boy , room maid , banquet , check in , check out, taxi , flight , football, TV , direct sale , attendant , game show , outlet , service , service charge , casual , temporary , staff, break , jogging , commissary , seafood , function , promote , chief , percent in ,out , FB , food and beverage, tournament , junior waiter , waiter , course , business , group , case , office time , public holiday , house keeping , room maid , clear ,set, group , super area , fever , term ,take care , supervisor

ตัวอย่างการการให้สัมภาษณ์ที่มีการปนภาษาของบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียว เช่น

ผู้สัมภาษณ์ : พี่ชื่ออะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: พี่ชื่อ .....นะยะ

ผู้สัมภาษณ์ : พี่ช่วยเล่าให้ฟังหน่อยได้ไหมคะว่าเรียนมาทางไหนแล้วจึงมาทำงานที่นี้ได้

ผู้ให้สัมภาษณ์: พี่จบ ม.3 .....ที่จริงแล้วพี่จบป. 6 แต่ว่ามาช่วงที่พี่ทำงานอยู่ที่เก่าพี่ไปเรียนศึกษานอกโรงเรียนจนจบ ม .3 แล้วก็ยังไม่ได้เรียนเลย

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมาทำงานที่นี่เลยรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ยะช่วงที่ ม.3 ยังทำงานอยู่ที่เก่าค่ะ ช่วงประมาณปี 38 พี่ออกที่เก่ามาทำงานที่นี่ยะ

ผู้สัมภาษณ์ : ทำงานที่นี่นานแล้วใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: นานแล้วคะตั้งแต่ปี 38

ผู้สัมภาษณ์ : เริ่มทำงานตำแหน่งอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ตำแหน่ง door girl เนี่ยค่ะ แต่ละวันนี้จะมีหน้าที่นะคะ ...เปิดประตูรถค่ะ ... ดูแลช่วงส่วนหน้าโรงแรม

ผู้สัมภาษณ์ : แล้ว bell boy ล่ะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ทำด้านในโรงแรมแล้วก็ด้านนอกโรงแรม ช่วงหน้าประตูช่วงนี้ค่ะ จะไม่เหมือนกันก็อยู่ counter เดียวกัน แต่มันคนละส่วนงานคนละส่วนกัน

ผู้สัมภาษณ์ : จากที่สภาพเศรษฐกิจตกต่ำพี่ได้รับผลกระทบบ้างรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: อันนี้ก็มีส่วนค่ะ แต่ที่นี้เค้าจะไม่ลดเงินเดือนพนักงาน แต่เค้าก็ให้เพิ่มขึ้นนิดหน่อย จะไม่เต็มที่แต่ว่าเค้าก็ให้เพิ่ม.. เงินเดือนขึ้นนิดหน่อยๆ แต่นั้นค่ะ แต่จะไม่มีการลดเงินเดือนพนักงานค่ะ... ก็ไม่มีผลกระทบเท่าไร

ผู้สัมภาษณ์ : หลังจากเลิกงานแล้วพี่มีงานอดิเรกทำบ้างรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ที่พี่เลิกงานแล้วใช่ไหมคะ ก็ส่วนใหญ่ก็จะเออ ดู tv อ่านหนังสืออะไรอย่างเงี้ย หนังสือทุกชนิด คือถ้ามีให้อ่านก็จะอ่านได้ทุกชนิด แล้วก็ดูภาษาอะไรพวกนี้ dictionary เพิ่มเติม ภาษาอังกฤษเพราะต้องใช้ค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : แขกที่มาพักเป็นพวกไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: มันเป็นช่วง ๆ มีเป็นฝรั่งเยอะค่ะ พวกเกาหลีก็เยอะ แล้วแต่ช่วงที่เป็นหน้าเทศกาล บ้านเราที่เค้าจะเข้ามาเมืองไทยมาเที่ยวเมืองไทยอะไรอย่างเนี่ย

ตัวอย่างข้างต้นเป็นการให้สัมภาษณ์ที่มีการปนภาษาของบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียว และต่อไปนี้เป็นตารางแสดงผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ของบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียว

ตารางที่ 5.4 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียว

การปนด้านการออกเสียง	26
การปนด้านการใช้คำ	127
รวมความถี่ของปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย	153
ข้อความทั้งหมดที่ใช้(พยางค์)	5,357
ความถี่ของการปนภาษาคิดเป็นร้อยละ	2.85

ตารางที่ 5.4 แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ 4 มีความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียงเป็นภาษาอังกฤษ 26 ครั้ง และมีความถี่ของการปนภาษาด้านการใช้คำ 127 ครั้งรวมมีความถี่ของการปนภาษา 153 คะแนน คิดเป็นร้อยละ2.85 จากความยาวของข้อความ 5,357 พยางค์

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาในแต่ละชั้นอาชีพ ในหัวข้อต่อไปผู้วิจัยจะเปรียบเทียบความถี่ของการปนภาษาของแต่ละระดับชั้นอาชีพ พร้อมทั้งเทียบค่าเป็นร้อยละจากข้อความที่ใช้ในการให้สัมภาษณ์ในแต่ละระดับชั้นอาชีพให้เห็นชัดเจนและวิเคราะห์ทางสถิติว่า พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับชั้นอาชีพของบุคคลมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

5.5 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลต่างชั้นอาชีพ

เมื่อได้นำเสนอพฤติกรรมการปนภาษาของบุคคลครบทุกชั้นอาชีพแล้ว ต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอตารางเปรียบเทียบความถี่ของการปนภาษาของทุกชั้นอาชีพ และแผนภูมิที่แสดงค่าความถี่ของการปนภาษาเป็นร้อยละจากข้อความที่ใช้ในการให้สัมภาษณ์ของแต่ละระดับชั้นอาชีพ เริ่มจากพฤติกรรมการปนภาษาของบุคคลชั้นอาชีพการจัดการ บุคคลชั้นอาชีพหัวหน้างาน บุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ และบุคคลชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียวตามลำดับ

ตารางที่ 5.5 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลต่างชั้นอาชีพ

พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย	ชั้นอาชีพการจัดการ	ชั้นอาชีพหัวหน้างาน	ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ	ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียว
ความถี่ของการปนภาษา	282	192	194	153
จำนวนข้อความทั้งหมด(พยางค์)	7,292	5,630	5,119	5,357
คิดเป็นร้อยละ	3.86	3.41	3.78	2.85
$X^2 = 10.1531, P < 0.05, df = 3$				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

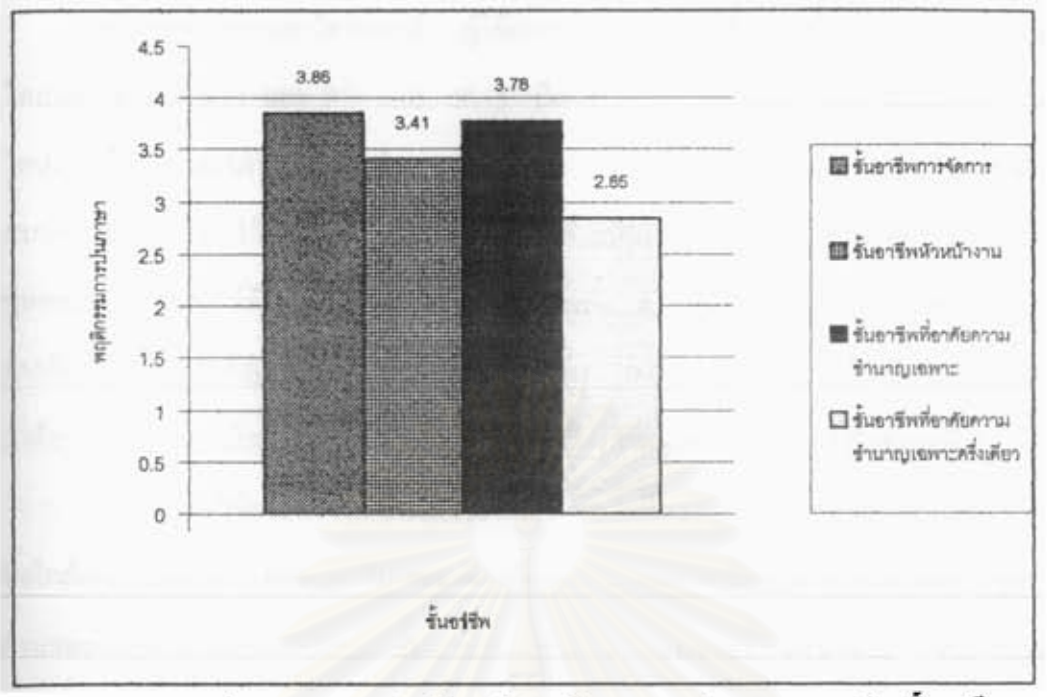

แผนภูมิที่ 5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาภาษา กับ ชั้นอาชีพของบุคคล

จากตารางที่ 5.5 และแผนภูมิที่ 5.1 ข้างต้นจะเห็นได้ว่า บุคคลชั้นอาชีพที่ 1 มีความถี่ในการปนภาษามากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ บุคคลชั้นอาชีพที่ 3 ตามด้วย ชั้นอาชีพที่ 2 และชั้นอาชีพที่ 4 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่าบุคคลที่อยู่ในระดับชั้นอาชีพที่สูงกว่ามีพฤติกรรมการปนภาษามากกว่าบุคคลที่อยู่ในระดับชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า ผลการวิจัยเบื้องต้นพบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่า บุคคลในชั้นอาชีพที่สูงกว่าไม่ได้มีความถี่ของการปนภาษามากกว่าชั้นอาชีพที่ต่ำกว่าเสมอไป บุคคลที่อยู่ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะซึ่งเป็นชั้นอาชีพที่ต่ำกว่าชั้นอาชีพหัวหน้างานมีความถี่ของการปนภาษามากกว่าชั้นอาชีพหัวหน้างาน ซึ่งเป็นชั้นอาชีพที่สูงเป็นอันดับสองรองจากชั้นอาชีพการจัดการ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้คำนวณค่าไคสแควร์เพื่อหาคำตอบว่าความแตกต่างของความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลแต่ละชั้นอาชีพเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ในการคำนวณค่าไคสแควร์ได้กำหนดสมมติฐานไว้ 2 ข้อ

1) H_0 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับชั้นอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กัน

2) H_1 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับชั้นอาชีพมีความสัมพันธ์กัน

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ ผู้วิจัยพบค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 10.1531 และค่าไคสแคร์ ที่ P = 0.01 และ P = 0.05, df 3 มีค่าเท่ากับ 11.3 และ 7.815 ตามลำดับ ดังนั้นค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าไคสแคร์ที่ P = 0.01 แต่มากกว่าที่ P = 0.05 เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ที่ตั้งไว้ และสรุปได้ว่าพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับชั้นอาชีพของบุคคลมีความสัมพันธ์กันในแง่ที่บุคคลต่างชั้นอาชีพทั้ง 4 ระดับชั้นมีความถี่ของการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 หรือกล่าวได้ว่าชั้นอาชีพเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการปนมากแต่ไม่เรียงลำดับลดหลั่นตามระดับชั้นอาชีพ

จากผลการวิจัยจะสังเกตเห็นได้ว่าชั้นอาชีพที่ 3 มีความถี่ของการปนภาษามากกว่าที่คาดไว้ ซึ่งใกล้เคียงกับชั้นที่ 1 และ 2 ในขณะเดียวกันก็มีความถี่มากกว่าชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้คำนวณค่าไคสแควร์เพื่อทดสอบว่าชั้นอาชีพการจัดการ ชั้นอาชีพหัวหน้างาน ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะมีความถี่ของการปนภาษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ และจะทดสอบความถี่ของการปนภาษาระหว่างชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ กับ ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียวที่เป็นชั้นอาชีพใกล้เคียงกันว่ามีความถี่ของการปนภาษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยนำเสนอตารางเปรียบเทียบความถี่ เริ่มจากการเปรียบเทียบความถี่ของการปนภาษาระหว่างชั้นอาชีพที่ 1 2 และ 3 ตามด้วยชั้นอาชีพที่ 3 และ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.6 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยระหว่างชั้นอาชีพที่ 1 2 และ 3

พฤติกรรมการปนภาษา	ชั้นอาชีพการจัดการ	ชั้นอาชีพหัวหน้างาน	ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ
ความถี่ของการปนภาษา	282	192	194
จำนวนข้อความ (พยางค์)	7,292	5,630	5,119
คิดเป็นร้อยละ	3.86	3.41	3.78
$X^2 = 0.0084, p>0.05, df=2$			

ในการคำนวณค่าไคสแควร์เพื่อทดสอบว่าชั้นอาชีพการจัดการ ชั้นอาชีพหัวหน้างาน และชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะมีความถี่ของการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ 2 ข้อคือ

1) H_0พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับ ชั้นอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กัน ในแง่ที่ชั้นอาชีพการจัดการ ชั้นอาชีพหัวหน้างาน ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะมีความถี่ของการปนภาษาไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) H_1 พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับชั้นอาชีพมีความสัมพันธ์กัน ในแง่ชั้นอาชีพการจัดการ ชั้นอาชีพหัวหน้างาน ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะมีความถี่ของการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ ผู้วิจัยพบค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 0.0084 และค่าไคสแคร์ ที่ $P = 0.05$,df 2 มีค่าเท่ากับ 5.99 ดังนั้นค่าไคสแคร์ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าไคสแควร์ในตาราง เพราะฉะนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ตั้งไว้ และสรุปได้ว่าพฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพมีความสัมพันธ์กันในแง่ที่ชั้นอาชีพที่ 1 ชั้นอาชีพที่ 2 และ 3 พูดปนภาษาเท่าๆกัน

ต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ว่าความถี่ของการปนภาษาของชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะกับชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ แต่ละระดับชั้นมีคะแนนความถี่ของการปนภาษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.7 ความถี่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยระหว่างชั้นอาชีพที่ 3 และ 4

พฤติกรรมการปนภาษา	ชั้นที่อาศัยความชำนาญเฉพาะ	ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียว
จำนวนข้อความ (พยางค์)	194	5,357
ความถี่ของการปนภาษา	5,119	153
คิดเป็นร้อยละ	3.78	2.85
$X^2 = 6.6682, P < 0.01, df = 1$		

ในการทดสอบว่าชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะกับชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียวมีความถี่ของการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ 2 ข้อคือ

1)H_0พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับชั้นอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กันในแง่ที่ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะมีความถี่ของการปนภาษาที่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียว

2)H_1พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับชั้นอาชีพมีความสัมพันธ์กัน ในแง่ที่ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะมีความถี่การปนภาษามากกว่าชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญเฉพาะครึ่งเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ผู้วิจัยพบค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 6.6682 และค่าไคสแควร์ที่ P = 0.01 , df 1 มีค่าเท่ากับ 6.63 ดังนั้นค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าไคสแควร์ในตาราง เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ที่ตั้งไว้ และสรุปได้ว่าพฤติกรรมการปนกับชั้นอาชีพมีความสัมพันธ์กันในแง่ที่ชั้นอาชีพที่ 3 มีความถี่ของการปนภาษามากกกว่า ชั้นอาชีพที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หลังจากที่วิเคราะห์ทางสถิติแล้วพบว่า บุคคลชั้นอาชีพที่ 3 มีความถี่ของการปนภาษาเท่ากับ ชั้นอาชีพที่ 1 และ 2 จะเห็นได้ว่าชั้นอาชีพที่ 3 มีความถี่ของการปนภาษามากกว่าที่คาดไว้ว่าควรมีความถี่ของการปนภาษาน้อยกว่าชั้นอาชีพที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ในขณะเดียวกันชั้นอาชีพที่ 3 ก็ไม่น่าจะมีความถี่ของการปนภาษาแตกต่างจากชั้นอาชีพที่ 4 ที่เป็นชั้นอาชีพที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดเรื่องลักษณะงานในแต่ละชั้นอาชีพพบว่า ชั้นอาชีพที่ 3 นั้นเป็นชั้นอาชีพที่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับแขกที่เป็นชาวต่างชาติโดยตรงมากกว่าชั้นอาชีพที่ 1 และ 2 ที่ส่วนใหญ่มักทำงานในสำนักงานและเป็นผู้ควบคุมดูแลบุคคลในชั้นอาชีพที่ 3 และ 4 อีกทีหนึ่ง จึงทำให้ชั้นอาชีพที่ 3 มีพฤติกรรมการปนภาษาเท่าๆกับชั้นอาชีพที่ 1 และ 2 แม้ว่าจะมีประสบการณ์และภูมิหลังทางการศึกษาต่ำกว่าก็ตาม

ส่วนลักษณะงานของชั้นอาชีพที่ 4 ที่ทำงานในตำแหน่งพนักงานขนสัมภาระ พนักงานทำความสะอาดห้องพัก พนักงานเสิร์ฟอาหาร แม้จะได้พบปะกับชาวต่างประเทศบ่อยครั้ง แต่โดยลักษณะงานไม่เอื้ออำนวยให้ต้องพูดภาษาอังกฤษมากเท่ากับชั้นอาชีพที่ 3 ที่ทำงานในตำแหน่งอาคันตุกะสัมพันธ์ พนักงานต้อนรับ พนักงานในศูนย์บริการธุรกิจ จึงทำให้ชั้นอาชีพที่ 3 และ 4 แม้จะเป็นชั้นอาชีพที่ใกล้เคียงกันแต่มีความถี่ของการปนภาษาต่างกันอย่างชัดเจน

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าในการแบ่งชั้นอาชีพโดยยึดเกณฑ์ตำแหน่งและหน้าที่รับผิดชอบ พฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพมีสัมพันธ์กันในลักษณะที่ 3 ชั้นอาชีพแรกได้แก่ ชั้นอาชีพที่ 1 2 และ 3 พูดปนภาษาเท่าๆกัน ในขณะเดียวกันชั้นอาชีพที่ 4 ซึ่งเป็นชั้นอาชีพที่ต่ำสุดพูดปนภาษาน้อยที่สุด

นอกจากความแตกต่างทางชั้นอาชีพแล้ว ยังมีตัวแปรอื่นที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการปนภาษาต่างกันได้ เช่น คือทัศนคติทางภาษา (language attitude) โดยเฉพาะทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษา เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งหนึ่งที่ส่งผลถึงพฤติกรรม บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษ และบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษาน่าที่จะมีพฤติกรรมการปนภาษามากกว่าบุคคลมีทัศนคติทางลบต่อภาษาอังกฤษ และบุคคลที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา ในบทต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลที่มีทัศนคติต่อภาษาต่าง ๆกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย